

Raadvergadering 21 mei 2014: Vragen van de ChristenUnie

Allereerst wil de CU benadrukken dat we vinden dat korten op uitkeringen alleen als uiterste redmiddel gehanteerd kan en mag worden. Uiterste maatregel na herhaaldelijke waarschuwingen. Wanneer ontvanger van een uitkering willens en wetens plichten verzuimd: Dan maatwerk leveren.

Dat betekent dat goede communicatie vaak meer oplevert dan strafmaatregelen. We willen met een onderzoek bereiken dat we verbeterpunten kunnen vinden. Geen onderzoek willen we dat verzand in algemeenheden, maar om recht te doen aan alle betrokkenen door objectief conclusies te kunnen trekken.

Wat willen we als CU graag weten,

- 1 Wat gaat er wel goed? Want ik kan mij voorstellen dat niet alles kommer en kwel is op dit beleid.
- 2 Loopt de uitvoering in de pas met dit beleid?
- 3 Is er ook jurisprudentie over dergelijk zaken?
- 4 Hoe zijn de contacten met de werkgevers, via consulent, zijn deze tevreden?
- 5 Zoals wij dit beleid uitvoeren zijn we hier uniek in (landelijke gezien)?
- 6 Als dit niet uniek zijn dan onze handhaving en maatregelen uniek?
- 7 Of de manier waarop we handhaven (afwijken van de landelijk norm) ?
- 8 Zijn er gemeenten die dit anders of beter hebben geregeld?
- 9 Graag cijfers en feiten uit ander gemeenten, landelijke cijfers
- 10 Heeft deze onrust gevolgen voor de participatie wet en uitvoering die er aan zit te komen?
- 11 Welke constructieve stappen zijn er genomen door sociale zaken en toenmalige wethouder en ander betrokkenen om te komen tot een oplossing.

Met vriendelijke groet,
Fractievoorzitter ChristenUnie,

Henk Heideveld